7de Jaargang — Curacao den 23n Augustus 1890. — N° 347

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE NIEUWE LEGERWET IN NEDERLAND.

Het zoolang verwachte, door velen met vrees verbeide ontwerp tot Regeling van den Krijgsdienst in Nederland heeft eindelijk het licht gezien en is aan leden der Tweede Kamer in druk rondgedeeld.

Het wetsontwerp vormt met de uitgebreide memorie van toelichting een lijvig boekdeel, dat gewis de boekerij sieren zou van menig militairist, bij wien het dan ook meer eigenaardig thuis behoort, en in wiens oog het alleen genade kan vinden: immers men moet wel een geweldige oorlogsman zijn, om in dit product van den ijver en de werkkracht van onzen minister van oorlog en den arbeid der betrokken staatscomissie behagen te vinden.

Het is inderdaad geene kleinigheid, die de militaristen willen opleggen: *persoonlijke dienstplicht*, 4700 soldaten meer naar de kazerne, 8 jaar dienst in plaats van 5, om daarna nog 5 jaren, zoo niet langer, bij zee- of landweer te dienen, de dienst van den landstorm, allerhande voordeelen voor de steden ten nadeele van het platteland, en *last not least* jaarlijks 1½ milliöen meer op de begrooting (met de wetenschap dat zulke ramingen altijd tegenvallen.) Wat kunnen de volbloed oorlogsmannen nog meer verlangen? — Inderdaad bij dit alles ontbreekt nog slechts het Spartaansche stelsel, dat de kinderen van hun prilste jeugd af den ouders ontnam, om ze als kinderen van den Staat tot soldaten op te voeden.

Wellicht wordt hier de opwerping gemaakt, dat er toch zoo vele, op zoo uitgebreide schaal vrijstellingen zullen worden verleend. — Inderdaad wordt het getal vrijstellingen bij deze wet belangrijk uitgebreid. Vrijstelling *telkens voor een jaar, of voor den tijd van vrede* wordt o. a. verleend, nevens den eenigen zoon en den student in de godleerdheid, aan den kostwinner voor ouders, grootouders of ouderlooze broede of zusters en aan den R. K. ordebroeder. Vrijstelling *voor altijd* wordt o. a. verleend, naast den geestelijke of den bedienaar van den godsdienst bij een Kerkgenootschap, aan den R. K. ordebroeder en aan hem die studeerde voor militair officier van gezondheid, militair apotheker of paardenarts, voor het ophouden der vrijstelling als zoodanig werd benoemd.

Maar buiten deze gevallen van vrijstelling zijn er nog tal van andere gevallen, waarin het den betrokkene moeilijk, zoo niet onmogelijk is, zijn dienstplicht te vervullen. Die gevallen kunnen niet bij de wet bepaald worden, maar blijken met onmiskenbare duidelijkheid bij de toepassing der militiewet. En voor zulke gevallen moet de mogelijkheid van plaatsvervanging blijven bestaan.—Die mogelijkheid wordt echter bij deze wet niet gegeven en daarmede het eenige correctief op de harde wet der conscriptie ontnomen, 'twelk tot heden was gelaten.—De dienstvervanging van den eenen broeder door den anderen zal toch slechts in enkele gevallen toepassing kunnen vinden.

Brengt aldus de nieuw ontworpen wet over het algemeen reeds eene ontzaglijke verzwaring van lasten, door den persoonlijken dienstplicht op te leggen, de dienstplichtigen vooral zullen haar in al hare zwaarte gevoelen: zij die van eene nieuwe regeling met recht eene verlichting van lasten mochten verhopen, worden integendeel door dit ontwerp maatschappelijk belangrijk bij de niet-dienstplichtigen ten achter gesteld. Terecht klaagden zij over eene telkens ten hunnen laste verlengden diensttijd. Bij de nieuwe regeling vinden zij echter niet het minste baat: integendeel: in plaats van vijf zullen zij voortaan bij de landmacht *acht*, bij de zeemacht *zes* jaren onder dienst zijn, terwijl zij dan nog voor *vijf* jaren bij land- of zeeweer gedetacheerd worden.

Alzoo heeft bij deze nieuw ontworpen regeling van den krijgsdienst niemand eenig voordeel: maar ook de weerbaarheid van het Land zal er niet mede gebaat zijn: immers ook al werd de organieke sterkte van het leger op het hoogste getal, dat met eenige mogelijkheid te bereiken is gevoerd, dan nog zou de krijgsmacht zich niet met de Fransche en Duitsche kunnen meten: het streven naar eene legermacht, zooals Neerlands machtige naburen die hebben, moet als eene utopie en dwaasheid geacht en ter zijde gesteld worden.—Niet in het bezit van een groot leger ligt de weerkracht, maar de weerbaarheid van Nederland is veeleer gelegen in den eigenaardigen toestand van het Land-zelf. Dat land, zoo rijkelijk met water bedeeld, vindt ook in dat water zijn grootste weerkracht. Bij tijdige inundatie zou alleen een strenge winter [die in onzen tijd zoo zeldzaam is] een vijand de vesting Holland kunnen binnen voeren: en aldus vindt men in het water een machtigen bondgenoot, die ruimschoots aanvult, wat wij in numerieke legersterkte bij onzen naburen ten achter zijn.

Die omstandigheid maakt het mogelijk dat de eischen voor de weerbaarheid des Lands in Nederland veel lager dan bij zijn naburen kunnen gesteld worden, en dat voor zijn verdediging slechts een betrekkelijk klein getal troepen voldoende is.—Te meer moet men er zich dan ook over verbazen, dat bij dit ontwerp zulke hooge eischen worden gesteld, en dat men een toestand in 't leven tracht te roepen, zooals in geen anderen staat van denzelfden rang in Europa bestaat, zelfs niet in staten, die op het punt van verdediging in veel minder gunstige positie zijn dan wij.

Het ontwerp dat thans bij de Kamer is ingediend, kon dan ook slechts opkomen in het brein van een volbloed militairist: het volk verwerpt het reeds bij voorbaat, zooals men hoopt, dat het eerlang door zijn vertegenwoordigers als eene utopie en eene dwaasheid verworpen zal worden.

STATISTIEK DER MISDADEN IN FRANKRIJK.

Volgens de fransche criminele statistiek nemen de misdrijven onder de mannen meer toe dan onder de vrouwen.

Op 100 beschuldigden waren:

Van 1826 tot 1837	81 mann.	19 vrouw	
.. 1876 ,, 1880	84	..	16 ..
In 1881........	85	..	15 ..
.. 1883........	86	..	14 ..
.. 1885........	87	..	13 ..

Uit deze gegevens blijkt dat in de verhouding tot de steeds veelvuldiger voorkomende misdrijven, door mannen begaan, de misdadigheid der vrouwen vermindert. In hoever echter de misdadigheid onder de fransche vrouwen in verhouding tot haar zielental van voorheen en van thans verminderd of vermeerderd is, blijkt uit die gegevens niet. Het is al een groot geluk voor haar, te mogen zeggen, dat op 100 beschuldigden hoe langer zoo minder vrouwen voorkomen. Onder dat opzicht is het waar, dat de man in Frankrijk steeds dieper zinkt en de vrouw zich verheft. En de eenige oorzaak is, dat de vrouw minder dan de man vergiftigd is geworden door het ongeloof van onzen tijd, minder met allen godsdienst en elke bovennatuurlijke waarheid heeft gebroken.

Wat heeft men van mannen te wachten, die geleerd hebben, dat de ziel de afscheidingsstof der hersenen is; dat er tusschen de natuur van den mensch en van het dier geen onderscheid bestaat: dat de plicht

FEUILLETON.

¡¡¡ I SIN EMBARGO TA EL MES A HORTÉLE !!!

III

(*Continuación i conclusión.*)

Carinjosamente e barón a continuá:

—"Pastoor Hermann a bisa mi koe bo ta un muchá estudioso i dotá di naturaleza, i koe indudablemente lo bo haci grandísimo progreso den estudio. ¿Lo bo no kier bai na un djé colegionan i lo bo no desea di escohé un carrera? Respondé mi sin ningún temor, mi jioe. Cumplí bo deseonan, esai ta mi satisfacción, e única cos koe mi ta na estado di haci pa repará lo ke mi jioe difunto a danja."

Jen di timidez Hendrik a nizá wowo mira e nobel senjor i él dici masjá poco poco:

—"Oh, senjor barón, si mi por a studia i bira pader manera pastoor Hermann! Ma esai lo ta muchoe exigí, muchoe....'

—"Vocación pa estado eclesiástico ta bini Dios," e barón a interrumpiéle; "esai lo nos mira después. Pa wor lo mi percura pa bo recibi e promer instrucción. Lo mi manda bo Feldkirch: bao di dirección di e santoe paternan Jesuito, lo bo adquiri e conocementoenan koe bo ta falta.

IV

Bien lihé Hendrik Tieren a cogé toer su condiscípulonan i den poco tempoe él a pasa nan toer. Mescos koe e promer anja na e cas di corrección, asina también na Feldkirch él tabata di mehor estudiante, gozando di amor di toer hende. Después di su exámen él a regresá na su tera i él a drenta seminario.

Durante toer e anjanan di su estudio, pastoor Hermann a keda su mehor amigo: él a arrodiljá un banda di Hendrik, dia koe e hoben sacerdote a para na pia di altar pa él bai ofrecé na Dios su promer santoe sacrificio di misa. Tata i mama, roeman homber i muhé, cunjanan di toer dos sexo — familia Theren a aumentá den e diez anja — nan toer su vista tabata pegá riba es un, koe un dia tabata verguenza, ma awor ta orguljo dje familia. Den un banki particular, un anciano i un senjora bisti na pretoe tabata na rodilja, gradiciendo Dios fervorosamente, koe El a permiti nan di repara e falta cometé pa nan jioe koe a moeri tan tempran.

—"Hendrik," e barón dici un dos dia después coe su protegido, "ki dia bo kier bai Helfestein. Según bo sabi, ya ta hopi anja mi a tené e puesto ayi habri pa bo, i gustosamente lo mi desea di mira bo bai ocupéle tan pronto posible. Ma si acaso bo ta prefera di adquirí ainda mas conocementoe i si bo kier bai gana título di profesor na un universidad, lo mi no kita bo. Gustosamente lo mi sacrificá mi deseo pa cumpli bo gustoe, mi jioe."

Hendrik a bira un poco confus i coe un voz entrecortá él a respondé.

—"Bo i bo esposa, senjor barón, boso a haci asina tantoe pa mi, koe mi tin miedoe di parcé ingrato, si mi permiti mi di haci bo un otro pidimentoe."

—"¡Pa amor di Dios, no papia di ingratitud!" e barón a esclamá: "¿cuánto bé mi mester repiti bo anto, koe ta un obligación, un santa obligación mi ta cumpliendo koe bo?"

—"Lo mi kier a suplica bo di ehercé toer bo influencia cerca gobierno na mi favor. Puesto di kapelaan na e cas di corrección ta habri i..:............"

—"¡Na e cas di corrección!" e barón a interrumpiéle toer asustá. "Bo koe bo donnan ricoe, coe bo sentimiento delicado, ¿lo bo kier bai pasa bo bida bao dje criminalnan, bao dje basura di sociedad?"

—"Mi no ta haci sino loke mi tin di haci," senjor barón. "Un voz interior ta yama mí; mi sabi koe ayi, mihor koe na ningún otro camina, mi por cumpli mi santa misión."

Admirá barón Hagenau a keda ta mira e pader asina humilde, asina serio, i sin embargo asina yen di entusiasmo, limpi di alma manera un Aloysio, fervoroso di corazón manera un Francisco. E nobel aristocrático a zak su cabez pa e jioe di pueblo, koe kier a bai busca dicha di su vida, camina él a yegá di sufri pa mentira di su jioe difunto.

Hendrik su deseo no a topa coe ningún dificultad. Ja algun simán después él a bai ocupá e modesta casa di kapelaan di un prisión, rondoná di murayanan dje espacioso edificio coe diferente piso. Cuidado materno dje baronesa a larga poné den e cuarto toer lo ke amor di más tierno por corda. Sonriendo Hendrik a drai mira toer cos; ata ayi su boekinan stimá — precioso regalonan di su protector—arreglá den dos elegante kasji, grabado magnífico di koper adornando murayanan, hermosa planchinan di flor riba ventana i un ruiseñor cantando na cabez di su cama.

Un camnamentoe pisá, boroto di un sabel den trapi a yamá atención dje hoben kapelaan, i curioso él a keda ta mira ta kende ta bin drentá.

Riba su respondi "adelanti" a parcé un guerrero, bistí bao di su uniform, él a haci su saludo i él a keda para coe su manoe na su chacó.

—"Dispensá mi, reverendo, ¿bo conocé ainda?"

—"Nó," Hendrik a respondéle admirá; "ma yega mas acerca."

E desconocido a camna yega mas

geen absoluut karakter heeft, en het geloof aan de zedelijke vrijheid een begoocheling is?

De terugkeer tot het misdrijf heeft bij de vrouwen niet zoo veelvuldig plaats bij de mannen. Op 100 mannen, die in 1866 uit de gevangenis werden ontslagen, vielen later 43 opnieuw in handen van de justitie; op 100 vrouwen kreeg men met slechts 27 recidivisten te doen. In 1875 waren onder 3260 veroordeelde mannen 1707 oude bekenden, op 555 veroordeelde vrouwen 111 oude bekenden der justitie.

Op 3100 aangeklaagden, die in 1887 vervolgd werden wegens openbare aanranding der zedelijkheid, telde men 2513 mannen en 587 vrouwen; in het zelfde jaar waren op 295 van moord beschuldigden 248 mannen en 47 vrouwen en, nog altijd in hetzelfde jaar op 46,283 van eenvoudigen diefstal aangeklaagden 34.641 mannen en 9679 vrouwen. Eenzelfde verschil vindt men voor diefstallen in huis, ondanks het grootere getal vrouwelijke dienstboden.

De fransche vrouw maakt weinig misbruik van alcoholische dranken. De statistiek van 1887 schrijft aan het sterk toegenomen verbruik van alcohol de zeer aanmerkelijke vermeerdering toe van gewelddadigheden en verwondingen. Het cijfer 16,025 per jaar der personen, nagenoeg allen mannen, die zich in het tijdperk 1871—1874 aan deze vergrijpen schuldig maakten, klom in 1887 tot 21,985. In hetzelfde tijdperk van 1876 tot 1887 is de consumptie van alcohol verdrievoudigd.

Op grond van deze voortwoekering van het kwaad valt Renan, met zijn gewone heische spitsvondigheid, raad eens wat aan.... De matigheidsgenootschapppen, " schrijft hij, „rusten op de beste bedoelingen, doch op een verkeerd begrip. Ware het niet beter, in plaats van de dronkenschap af te schaffen voor hen die er behoefte aan hebben, te beproeven de dronkenschap zachtaardig, beminnelijk te maken, haar zedelijke gevoelens mede te deelen? Voor zooveel menschen is het uur der dronkenschap het oogenblik waarop zij het beste zijn!" Hieruit proeft men de waarde, den verderfelijken wijngeest van Renan's wijsbegeerte.

Een dronken vrouw is — en niet alleen in Frankrijk — een weerzinwekkend schepsel, dat gevoelt zijzelve op de innigste wijze: reeds de oude romeinsche wetgeving was ervan doordrongen. Valerius Maximus getuigt dat dronkenschap bij de vrouw met den dood gestraft werd. Na een voorbeeld aangehaald te hebben, voegt de romeinsche schrijver er bij. „Iedereen vond, dat zij rechtvaardig door een voorbeeldige straf de schending van de wetten der matigheid geboet had, want iedere vrouw, die een onmatig gebruik van wijn maakt, sluit haar hart voor alle deugden en opent het voor alle kwaad."

Ziedaar een heiden, die anders spreekt dan de afvallige Renan.

Is de toeneming van het aantal misdrijven, speciaal onder de mannen, van Frankrijk niet te verklaren, als het zedeprekers van Renan's gehalte verheerlijkt en hoog in eere houdt? *(Tijd).*

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking dd 13 dezer N°. 549, zijn overgeplaatst:

a. de heer J. C. B. Forbes, griffier van het kantongerecht enz. op *Aruba* naar het Parket van den Procureur generaal, met den rang van Adjunct-commies

b. De heer J. B. Gravenhorst, adjunct-commies, van bedoeld parket naar de griffiie van het Hof van Justitie, en.

c. de heer J. H. Lampe, klerk, van de administratie van Financiën naar de Secretarie.

—

Bij gouvernements-beschikking dd 12 dezer N°. 540, is:

1. aan den Heer Mr. P. F. de Haseth Evertsz. op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Secretaris van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier, onder dankbetuiging voor de in deze betrekking bewezen diensten: en.

2. de Heer Mr. E. I. van Lier als zoodanig benoemd.

—

Met ingang van 1. September e. k. is bij gouvernements-beschikking dd 16 dezer N°. 552, is aan den Heer J. Möller, Griffier bij het Kantongerecht alhier, de waarneming der betrekking van Koloniale Ontvanger opgedragen.

—

Bij gouvernements-beschikking dd 15 dezer N°. 553, is:

1. de Heer J. H. Lampe, klerk alhier, benoemd tot Griffier van het Kantongerecht, tevens belast met de functiën van Notaris, Hypotheekbewaarder, Adjunct-ijker en scheepsmeter, zoomede met de werkzaamheden van kolonialen schrijver op het eiland *Aruba*; en.

2. de Heer H. J. C. Henriquez, klerk op het Postkantoor alhier, overgeplaats naar de gouvernemeats-secretarie.

—

Dinsdag ll. had in de parochiekerk van O. L. V. van den H. Rozenkrans te Pietermaai de pontificale Uitvaart plaats tot rust der ziel van den diepbetreurden Priester Vincentius J. A. M. Jansen, in leven pastoor te S. Willibrordo.

De algemeene, innige deelneming, waarmede deze uitvaart gevierd is, toont weder, hoezeer de ZEW. Heer Jansen de liefde en achting van allen genoot.

Een schaar van priesters, van alle zijde toegesneld, om den hun te vroeg ontvallen medearbeider dit laatste' plechtige bewijs van liefde te brengen, omringde Z. D. H. Mgr. Joosten aan het altaar.

Een groote menigte geloovigen vulde het tempelruim en was zichtbaar diep getroffen door de droevige maar troostrijke rouwplechtigheden, die aan het altaar en bij de *katafalk* werden voltrokken.

Aan het hoofd der saamgestroomde menigte, die hun gebeden en communiën voor den dierbaren overledene kwamen opdragen, nam de H. E. G. Heer Gouverneur der Kolonie, een vriend en oud-studiemakker van den ontslapen priester, zijn eereplaats in. Ook de voornaamste katholieken en vele andersgezinden woonden de indrukwekkende plechtigheid bij.

—

— Te San-Willibrordo, waar de ZEW. Heer Jansen zijn missionarisleven heeft doorgebracht, werd evenzeer voor de rust zijner ziel een plechtige lijkdienst gedaan.

Het volgende wordt ons van daar gemeld:

"Hoe diep de parochianen van San Willibrordo den slag gevoelden, waarmee Gods Voorzienigheid hen trof bewees de menigte van geloovigen die Dinsdag ll. de plechtige uitvaart bijwoonden, aan God voor de zielerust van hun beminden Herder opgedragen.

Toen om half zes ure het indrukwekkend kerkgebouw zijn hartroerende klokketonen de treurende parochie doorzond, waren schip en banken reeds grootendeels met biddende geloovigen gevuld, die zich vereenigden met de naburige herders, de ZEW. Pastoors van Barber en Westpunt, die voor de rust, van hun beminden medemissionaris het H. Misoffer aan God opdroegen.

Ten zes ure *kondigde het, „Requiem æternam" der biddende schare aan, dat weldra de ZEW. Pater Gregorius Willems op de plaats zou staan van hun Padre Bicento om de H. Geheimen voor hem te vieren, die zoo menigmaal het onbloedig offer voor hen opdroeg.

Stichtend was de godsvrucht der geloovigen onder het opdragen van dat H. Zoenoffer, vooral op het oogenblik dat bijna alle zich nog nauwer met den Priester vereenigden en aan de H. Offerspijs deelnamen. Hun diepgevoelde smart vond weerklank in de rede, uitgesproken door den ZEW. Pater Constantius Smitz Pastoor te Barber. Toen deze na de H. Mis in woorden bracht, wat de droefheid hun belette weer te geven. Wien zij hadden verloren, hoe zijn plotselinge dood hen nog vermaamt om zijn deugd in hun gedrag te doen voortleven, hoe dit alleen hun rouw wettigt, hun smart lenigt, toen hoorden zij hem aan onder gesmoord snikken en zuchten. Toch was het hen niet mogelijk hun smart langer te beheerschen toen de Eerw. Pater Stephanus v. d. Pavert, Pastoor te Westpunt de laatste eer ging bewijzen aan den beminden medearbeider, bij de katafalk; deze toch bevatte het dierbaar gebeente niet.

Met het laatste „ Requiescat in Pace" stierven ook hun laatste snikken weg en stil verliet ieder den tempel, waarvan iedere steen met een zweetdroppel van hun Padre Bicento voor hen werd geheiligd.

Moge God, de gebeden van Priesters en geloovigen hebben verhoord en den verdienstvollen Missionaris in den hemel hebben beloond voor deugd en arbeid en hem door deze onder zijn volk doen voortleven."

R. I. P.

—

— Maandag jl. werd ook in de parochiën van S. Rosa, S. Maria en St. Petrus te Westpunt plechtige H. Missen van Requiem opgedragen voor de zielerust van den beminden herder en gisteren kweet zich de parochie van St. Jozeph te Barber van dezelfde plicht, uit dankbaarheid voor den onvergetelijken overledene.

NEDERLAND.

Omtrent het bezoek, dat H. M. de Koningin en H. K. H. de Kroonprinses den 22 *Juli* aan Amsterdam brachten, wordt het volgende gemeld:

Het weder liet zich op den dag der aankomst nog lang niet gunstig aanzien. Om 8 uur regende het nog, zoodat niet zonder grond gevreesd werd, dat dit maal het geliefd Oranjezonnetje zich schuil houden zou. Maar gelukkig, de lucht brak, nu en dan kwam reeds het zonlicht van achter een grauwe wolk te voorschijn en weldra was de regen voorbij en hield het weder zich verder goed. Een ontelbare menschendrom was op de been. Geestdrift heerschte door de gansche stad, vooral in die straten, welke in de omgeving van het Centraal Station gelegen zijn.

Precies kwart over tien reed de Koninklijke trein het station binnen en tegelijk dreunde het eerste saluutschot van de De Ruyterkade.

Aan het station werden de beide Vorstelijke Bezoekers opgewacht en verwelkomd door Amsterdams burgemeester, mr. Van Tienhoven, den opperhofmaarschalk graaf Schimmelpenninck, en de dame du palais, mevrouw Hartsen, alsmede door de heeren Van Westerwoudt en baron Roëll, vertegenwoordigende het bestuur der Hollandsche Spoorweg-Maatschappij, en eenige militaire autoriteiten.

Hare Majesteit was vergezeld van de dames Van Ittersum en Van de Poll, benevens van jhr. Van Kattendijke. H. M. droeg een kostbaar satijnen kleed met donkerblauw fluweelen mantel. De Prinses was in 't wit gekleed.

Met luide toejuichingen begroet, werden aan de Koningin en de Prin-

---

cerca e pader, él a repití su saludo i él dici:

— "No toema mi na maloe, reverendo, koe awé unbé mi a bin mira bo, ma ta masjá tempoe koe tin un pesoe riba mi corazón. Mi ta Oelman, e brigadier mayó di polis. ¿Bo por recordá mi awor?"

Hendrik a pasa manoe na su frenta i coe cabes el a bisa sí.

— "Reverendo ta mira," e brigadier mayó a continua; tempoe a sali na clá, koe no ta bo a hortá e horloge i koe ta inhustamente bo a ser castigá, e cos ayí a keda molestiá i remordé mi, mi mes no por bisa com. A mi, "terror di ladronnan," koe nunca a larga nan nek mi, mi a equivocá mi, mi a hera, i además dj'esai continuamente mi mester a tendé nan tira mi torpeza na mi cara. Pa bo sabi, reverendo, mi a zoendra i maldicioná bon durante toer e tempoe ayí, i coe frecuencia mi a buscá mi consuelo den brandi, bisando. ¡Com koe kier socedé, e Hendrik Theren ayi nos ta bolbé hayéle coge! Kende koe ya una vez tabata na un cas di corrección, dura ó no dura, él tin di bolbé, i maske e muchá tabata castigá inocentemente, asina más culpable lo él ta, dia él bolbé! I no toema mi na maloe, reverendo", e sirbido di husticia a continuá coe un kinipimentoe di wowo; "loke mi a bisa pa delante a sali, maské ta na un sentido enteramente contrario di lo ke mi a corda e tempoe. Ta' p'esai mi kier supiica bo, reverendo, humildemente perdón, i mi ta spera koe lo bo dispensá un anciano agente di polis, koe él tambe por a hera un dia den tantísimo anja di servicio. Desgraciadamente mi tabatin di haci coe criminalnan di asina pechoe duroe i asina famoso, koe casi mi a descoestumá di kere den inocencia di otro hende."

Den papiamentoe dje brigadier, e nubia di tristeza riba cara di Hendrik a troca na un sonrisa dusji. Bondadosamente él a doena e brigadier su manoe i él dici coe n'éle:

— "Bo por ta completamente trankil ayí riba, mi amigo, bo no a haci sino bo obligación. Apariencia tabata contra mi, i bastante fuerte pa ganjá un vista experimentá; ma toer cos a socedé manera mester tabata. Sin e disgusto extraordinario koe a parcé mi di más grandi desgracia di mi vida, lo mi no ta pará, camina mi ta aki awor, lo mi no por a ocupa e puesto aki, koe mi ta spera lo sirbi pa mayor honra di Dios i pa provecho di mi próhimonan.

Ma ya koe awor nos a bira hende dje mes cas, brigadier, nos mester keda bon bisinja també: seguramente ocasión lo presentá hopi bé, koe mi tin di pidi bo bo conseho."

Manifestando su más viva gratitud i haciendo miles de compliment, Oelman a sali pa él bai unbé bai bisa su companjeronan, koe nunca el a topa coe un hombér más amable i más huicioso koe e kapelaan nobo; koe lo él kier mira kende lo tribi faltá respeto pa e reverendo senjor, pasobra es un koe risca ser irrespetuoso, lo tin di haci coe n'éle i lo él tin di experimenta koe corazón di Oelman, " terror di ladronnan," no a bira moli i insensible.

Fó dje dia ayí, un vida triste, monotoma i sin embargo laboriosa a coeminsá pa Hendrik. E hoben sacerdote a dedicá su mes na e trabao, di su propia elección, coe un celo, un abnegación, un amor ilimitado. ¿ Kende otro tampoco lo por a comprendé asina perfectamente desgracia, amargura inconsolable, negra desesperación dje condenadonan? ¿ Kende mihor koe e digno pader lo por a comparti coe más íntima compasión nan sufrimento, kende lo por a sinti nan martirio asina bon manera él koe su huvenil corazón inocente a yegá di bebé toer lo ke un tal institución ta ofrecé na nan, koe, culpable ó inocente, a cai den manoe di Husticia?

Animá coe un instinto elevado koe semper lo dirihi su pasonan den camino recto i lo inspiréle palabranan di verdad, kapelaan Theren a sabi semper di toca den corazón di cada cual e punto, koe picar i vicio no a manchá, koe ainda ta sensible, dispuesto pa recibi gracia di misericordia. I cual dje hendenan miserable, ciegoe, enganjá lo por a keda insensible pa palabranan dje hoben ecclesiástico. Asina mes koe staal ta rancá vonki di candela fó di piedra di sababa di mas duroe, asina mes tambe su palabranan tabata cai den corazón di pecadornan di más obstiná, rancando di nan alma copiosa lágrima di arrepentimiento. Hasta e condenado, envehecé den crimen di mas horrible, tabata sinti friadad di su corazón dirtí, scuchando e promesa di nos Redentor misericordioso; un vida dichosa, feliz den otro mundo, camina un prisionero na heroe tambe lo haya libertad, paz, luz i vida.

Asina anto e muchá, jioe di pueblo, koe nan a yegá di acusá falsamente, tabata elihí pa trabao di más pisá i di más santoe, pa plama esperanza i consuelo den e moradanan di más tristoe di mundo: i com Hendrik Theren a cumpli coe su misión, solamente angelnan por bisa nos esai, nan koe a elevá su martirio, su obra–, su oración–i lágrimanan na pia di Trono di Altísimo.

—FIN.—

—o—

ses in de Koninklijke wachtkamer bouquetten aangeboden, waar H. M. bij herhaling aan den direkteur Hare hooge tevredenheid over de weelderige inrichting betuigde. Hier werden de hoofdofficieren door den burgemeester aan de Koningin voorgesteld, waarna de stoet in open rijtuigen naar het Paleis voor Volksvlijt reed, langs Prins Hendrikkade, Martelaarsgracht, Nieuwendijk, Dam en Kalverstraat, Spui, Koningsplein, bocht Heerengracht en Utrechtschestraat.

Te 10,30 aldaar aangekomen werden de Vorstelijke Personen in de toepasselijk versierde vestibule door de directie van het Paleis en het uitvoerend comité der Veiligheidstentoonstelling opgewacht, onder wie men opmerkte mr. J. Heemskerk Az., Minister van Staat en Dr. Schaepman. Begeleid door Dr. Ruysch en den Burgemeester werden vele belangrijke inzendingen met aandacht bezichtigd. Het bleek dat de prinses zeer verrast was door een phonographische pop het Volkslied te hooren zingen, welke pop haar door de Paleisdirektie ten geschenke werd aangeboden.

Van het tentoonstellingsterrein begaf de stoet zich naar het Rijksmuseum, waar de Rembrandtszaal en de portretten van de prinsen van Oranje even werden bezichtigd.

Precies 12 uur kwamen de vorstelijke personen in het koninklijk Paleis op den Dam aan, waar weldra de Koningin met de Prinses aan Haar zijde op het balkon verscheen en de juichende menigte vriendelijk toewuifde. In het paleis werd daarop een déjeuner dinatoire gegeven van 30 couverts in de Van Speyk zaal. Gedurende dit déjeuner werden op den Dam voor het Paleis door de kapel van de dienstdoende schutterij eenige muziekstukken uitgevoerd.

— Mgr. W. Wultingh is Vrijdag van New York te Amsterdam teruggekeerd. Z. D. H. is voor een paar dagen afwezig en zal Donderdag-voormiddag te 10 uren vertrekken naar Suriname. Een *clericus professus* en 4 Zusters van Rozendaal vergezellen den hoogwaardigen prelaat op zijne reis daarheen.

— Ter aanvulling van het bericht over het onderwijs van H. K. H. prinses Wilhelmina wordt aan het *Vaderland* nog van zeer goed ingelichte zijde het volgende vermeld. De heer Gediking blijft nog belast met het onderwijs in rekenen en natuurkunde; hij zal daartoe elke week naar het Loo gaan.

Zaterdag jl. is de heer G. door H. M. de Koningin ontheven van het dagelijksch onderwijs aan de Prinses. Bij die gelegenheid heeft H. M. hem een recht vorstelijk geschenk, een zilveren koffieservies op dito blad, vereerd, dat tot inscriptie draagt: „Hare Majesteit Koningin Emma der Nederlanden aan den heer F. Gedeking 1890." Vleiend voor den geachten onderwijzer was voorzeker het feit, dat H. M. de Koningin hem nogmaals de verzekering gaf, dat het onderwijs door hem gegeven in alle opzichten Hare tevredenheid mocht wegdragen en Hare verwachtingen had overtroffen.

— Naar men verneemt, zal het huldeblijk voor de graven Lodewijk en Hendrik van Nassau niet op de Mookerheide worden geplaatst—wat bezwaarlijk wordt geacht met het oog op het voortdurend onderhoud, den invloed van het weder, mogelijke baldadigheid, gebrek aan toezicht, enz.—maar in de Protestantsche kerk te Heumen.

BUITENLAND.

Rome.— De H. Stoel heeft bij de Russische regeering aangedrongen op het terugroepen der naar Siberië verbannen bisschoppen, met volledige kwijtschelding der hun ten onrechte opgelegde straf. Het laat zich voorzien, dat onderhandelingen daaromtrent een gunstig verloop zullen hebben.

— De H. Vader heeft de uitgaven goedgekeurd voor den bouw van een grooten beweegbaren koepel, die in het hoogst gelegen gedeelte der tuinen van het Vaticaan als sterrewacht zal dienst doen. De koepel zal 8 M. middellijn hebben, en wordt te Parijs vervaardigd onder toezicht van admiraal Mouchez, president van het permanent internationaal comité voor de hemelkaart.

— De *Nieuwe Rott. Cour.* en het *Handelsblad* geven hoog op van een uitstapje, dat Z. H. de Paus zou gemaakt hebben buiten het terrein van het Vaticaan. Daaromtrent wordt nu medegedeeld, dat er sprake is van een toekomstig proces tusschen het koninkrijk Italië en den Paus. Uit Rome werd namelijk aan de Berlijnsche *Post* gemeld, dat tusschen Italië en het Vaticaan een conflict dreigt te ontstaan omtrent het terrein, dat de Paus *22 Juli* bij zijn bezoek aan den beeldhouwer Aureli betreden heeft. De weg door Z. H. gevolgd is altijd beschouwd geworden als behoorende tot het gebied van het Vaticaan. Om nu voor het vervolg elk verschil omtrent dezen weg, die tusschen zijne gebouwde eigendommen loopt, af te sluiten schijnt de H. Stoel voornemens, dezen van af de *Portone della Fondamenta* tot aan de *Cancello dei Musei* door een muur of hekwerk af te sluiten en door de Zwitsersche lijfwacht te doen bezetten, ook al wordt daardoor de toegang tot de Museums bemoeielijkt. Volgens een Romeinsche dépêche aan de *Post* zal de Italiaansche regeering dan een proces inleiden over het bezitrecht van bedoelden weg. Ook de Romeinsche correspondent van het *Berl. Tageblatt* acht dit niet onmogelijk, maar het is toch zoo voorzichtig het slechts in vraag te stellen. „'t Is de vraag," zegt hij, „of de Italiaansche regeering al dan niet een territoriaal geschil zal opwerpen." De slotsom is dus, dat de H. Stoel zeker is van zijn bezitrecht en dit voortaan zal aanschouwelijk maken door feitelijke afsluiting. Of Crispi eene gerechtelijke betwisting mogelijk acht, blijft af te wachten.

— Aan den *Univers* wordt uit Rome geschreven, dat de Paus zijne encycliek over de sociale kwestie bijna voltooid heeft. Doch daar Leo XIII alle menschelijke voorzorgen neemt, vóórdat hij als universeele leeraar (*docteur universel*) het woord voert, zoo kan het wel gebeuren, dat de openbaarmaking van de encycliek nog eenigen tijd op zich laat wachten. De Heilige Vader staat 's nachts soms op, om een woord of zin, waarvoor hij een beter gevonden heeft te veranderen, want zijn hoofd is onafgebroken bezig met den arbeid die hem bezig houdt. Het is vroeger dan ook wel gebeurd, dat Leo XIII op die wijze den aanvankelijken tekst van een stuk totaal omgewerkt heeft. Van daar oponthoud. Bovendien, de H. Vader pleegt raad alvorens te beslissen. Als de eerste redactie van een stuk gereed is, dan gebeurt het niet zelden, dat hij eenige exemplaren er van laat drukken, om ze aan sommige kardinaals of prelaten te doen geworden. Deze maken er dan voor hunne opmerkingen de kantteekeningen bij, die zij dienstig oordeelen, en de Paus neemt er kennis van. Ook deelt Leo XIII wel zekere gedeelten van zijn geschrift aan sommige kardinalen of prelaten mede, en werkt daarna zijn geschrift om. Zoo is het met betrekking tot zekere zinsneden, rakende de algemeene politiek, geschied met de encycliek *Sapientiae christianae.*

— Z. H. de Paus heeft aan kardinaal Lavigerie een schrijven gericht, waarin hij de zending van nieuwe missionarissen naar Midden-Afrika looft, als zijnde het werkzaamste middel tot hervorming van Afrika. De H. Vader prijst de Europeesche regeering voor het beleggen der conferentie te Brussel en keurt de prijsvraag, uitgeschreven door de anti-slavernij-vereeniging voor het beste werk over de afschaffing van den slavenhandel, hoogelijk goed.

Duitschland.—Keizer Wilhelm wil met de vloot tegenwoordig wezen bij de plechtige overdracht van Helgoland. De rijkskanselier, von Caprivi, zal eerlang tot graaf verheven worden.

De overdracht van Helgoland aan Duitschland zal met bijzondere plechtigheid geschieden. Eene Duitsche en eene Britsche vloot zullen voor het eiland verschijnen. De Britsche vlag wordt door de Duitsche vloot gesalueerd, en zoodra het eiland plechtig aan Duitschland is overdragen, wordt de Britsche vlag neergelaten en de Duitsche vlag geheschen, onder saluutschoten van de Britsche schepen. De officieren van het Britsche eskader worden daarna op het Duitsche admiraalschip door keizer Wilhelm onthaald.

—Het is thans bepaald, dat Z. M. in het begin van Augustus weêr naar Engeland gaat. Bij die gelegenheid zullen ook Edinburgh en de Forthbrug een bezoek krijgen. Londen niet.

— Dat de Helgolanders meer Friezen dan Duitschers zijn, blijkt ook uit de omstandigheid, dat terwijl het in Duitschland de gewoonte is, elkander verrassingen te zenden op de Kersdagen, op Helgoland dat gebruik in eere is gebleven op den 6 December. Het is Sönner Klas, die alsdan, naar der kinderen meening (er worden borden en schotels buiten in de vensterbanken gezet, die met geschenken gevuld worden), arriveert met zijnen getrouwen knecht Max en andere dienaren, in den ouden vierkanten vuurtoren, en het eiland overreist, iederen kleine, die het verdiend heeft, rijkelijk bedenkende.

Frankrijk.—Volgens de *Temps* biedt Engeland bij de onderhandelingen met Frankrijk over schadeloosstelling voor Zanzibar niet slechts groote uitbreiding van Frankrijks invloed op Madagaskar aan, maar wil het ook Frankrijks gebiedsuitbreiding van Gambia naar de Sahara erkennen, mits het meer Tchad en Westelijk Soedan aan de Britsche Neger-Compagnie komen en Frankrijk van alle aanspraken op Newfoundland afzie.

Belgie.—De feesten ter viering van België's 60-jarig onafhankelijk volksbestaan hebben Zondag *20 Juli* een aanvang genomen. Onder den toevloed eener ontzaglijke menigte werden op het plein *du petit Sablon* te 2 uur de acht beelden van beroemde mannen uit de 16e eeuw onthuld als van Willem de Zwijger, Brederode en anderen. In den namiddag doorliep de historische optocht, de belangrijkste episodes voorstellende uit den strijd der Vereenigde Provinciën tegen de Spaansche heerschzucht, onder groote geestdrift van het publiek de straten der hoofdstad.

—Maandag-namiddag te twee uren werd ter gelegenheid van de 25-jarige regeering des Konings en het 60-jarig bestaan van België's onafhankelijkheid in de hoofdkerk te Brussel een plechtig *Te Deum* gezongen, hetwelk werd bijgewoond door den Koning, de Koningin en de geheele koninklijke familie, alle ministers, de volksvertegenwoordiging, het corps-diplomatique, de hooge magistratuur, hoofdofficieren van het leger en de burgerwacht, benevens eene talrijke menigte. De aartsbisschop van Mechelen ontving de koninklijke familie bij den ingang der kathedraal en wenschte haar geluk met de plechtigheid.

Na afloop van de kerkelijke plechtigheid in de St. Gudula-kerk had Maandag eene andere plechtigheid plaats op het plein voor het paleis, waaraan dezelfde personen benevens delegatiën van alle Belgische regimenten enz. deelnamen.

Drie adressen van gelukwensching werden den Koning overhandigd, namelijk van den Senaat, de Kamer van vertegenwoordigers en de leden der Rechterlijke macht. De Koning en de Koningin werden met groote geestdrift toegejuicht.

— Volgens gerucht zal keizer Wilhelm den 2 Augustus te Ostende aankomen om koning Leopold een kort bezoek te brengen. Den volgenden dag zal hij weder van daar vertrekken.

Engeland.- De Regeering heeft den inhoud der Engelsch-Duitsche overeenkomst in zake Helgoland enz. door algemeene aanplakking openbaar gemaakt.

— De zes voornaamste muiters van het bataljon grenadiers uit de Wellington-kazerne te Londen staan terecht voor den krijgsraad.— Maitland spreekt het gerucht tegen, dat hij zijn ontslag heeft genomen als kolonel van het oproerig grenadiersbataljon, maar het schijnt niettemin vast te staan, dat hij dit bataljon niet naar het buitenland zal vergezellen. Het bestemmingsoord van het bataljon wordt geheim gehouden: het heet, dat het naar Osheas is bestemd.

— De schade, veroorzaakt door den brand in het kantoor der *Western Union Telegraph Company* te New-York— zoo wordt uit Londen gemeld- wordt op $ 1½ millioen geraamd. Tengevolge van dien brand ondervindt de telegraafdienst, zoowel in het binnen- als in het buitenland, veel vertraging. Dit geldt o. a. ook van de beurstelegrammen, omdat er vele particuliere draden van makelaars vernield zijn, evenals het aangrenzende kantoor van de Amerikaansche dagbladpers, waar tevens de archieven sedert 1810 bewaard werden.

— Ook te Liverpool heeft een hevige brand gewoed, waardoor een groot, geheel met waren gevuld dokgebouw, toebehoorend aan de Manchester Scheepvaart-kanaal-Maatschappij, vernield is. De schade beloopt £ 150,000.

—De bekende Engelsche voorvechtster voor vrouwenrechten, Lydia Becker, is Zaterdag te Genève overleden.

— In het Lagerhuis heeft gisteren de minister Fergusson gezegd te gelooven, dat bij de onderhandelingen met Nederland, betreffende de conferentie te Brussel, de bezwaren van Nederland ten opzichte van de algemeene acte der conferentie zullen worden te boven gekomen.

Volgens de *Daily News* zou de premier van Newfoundland, zijnde vertegenwoordiger van Newfoundland te Londen, hebben aangeboden de wetgeving der kolonie tegen aanvanging in te trekken, mits Frankrijk de uitvoerpremie op visch opheft. Maar de eilanders repudieeren thans den genoemden vertegenwoordiger, dien zij als door de Engelsche regeering omgekocht voorstellen. Deze frontwijziging der eilanders schijnt te berusten op het advies van eenen eminenten Engelschen rechtsgeleerde, volgens hetwelk de bestaande Anglo-Fransche *modus vivendi* onwettig, ja, geheel het visscherijverdrag vervallen zou zijn. De Newfoundlander pers predikt thans openlijk gewelddadig verzet tegen verdere toepassing.

Naar de *Times* uit Lissabon verneemt zijn de berichten uit Lourençe Marquez onrustbarend. Het heet dat de Engelschen hunne vlag heschen in de betwiste landstreken. De Engelsche zendelingen zouden de inboorlingen tegen de Portugeezen ophitsen. De aangekondigde komst van kanoneerbooten op de Zambese verwekt groote verbittering.

—In eene volksvergadering op Helgoland is bij meerderheid van stemmen der voorname Helgolanders besloten, aan koningin Victoria een adres van dankbetuiging te zenden, tot afscheid „op het oogenblik hunner hereeniging met hun verwant volk."

Bulgarije. — Graaf Hartenau (Alexander van Battenberg) heeft aan de weduwe van majoor Panitza een troostbrief gezonden, waarin hij belooft, ingevolge Panitza's laatsten wensch, een beschermer te zullen zijn voor diens zoon, over wien hij peet is.

Rusland.— Volgens Oostenrijksche en Hongaarsche bladen, bestaan er hevige geschillen tusschen den Czaar en zijn broeder, grootvorst Alexis. De grootvorst, die bij de marine dient, had den Czaar op allerlei misbruiken bij de vloot gewezen, en zoo krachtig op hervormingen aangedrongen, dat de Czaar zijn broeder verzocht zich te verwijderen en hem den rug toekeerde, zonder hem te groeten.

Het Oosten.— In diplomatieke kringen te Berlijn wordt verzekerd dat de onafhankelijkheidsverklaring van Bulgarije óf terstond bij de terugkomst van prins Ferdinand te Sofia zal plaats hebben, óf uiterlijk in September na de bijeenkomst van de Bulgaarsche nationale vergade-

ring. Prins Ferdinand wil daarom bij zijn vertrek uit Karlsbad niet Weenen aandoen, om elken invloed, dien men daar op hem zou willen uitoefenen, te ontwijken.

— Naar men uit Constantinopel meldt, heeft de ministerraad besloten de investituur te verleenen aan een Bulgaarschen metropolitaan in Macedonië. Omtrent de andere eischen der Bulgaren is nog geene beslissing genomen.

China. — De *Avenir de Tokin* meldt, dat de keizer van China voortdurend gekweld wordt door de vrees voor een moordaanslag. De staatskas is ledig, en de regeering is zwaar bekommerd wegens den dreigenden toestand in het zuiden des rijks.

—De *Standard* verneemt uit Shanghai, dat ten gevolge van eene dijkbreuk de provincie Kwantoeng opnieuw onder water is gezet. Ook de Picho is buiten hare oevers getreden, waardoor alles overstroomd is, tot aan Pekin toe.

Amerika. — De Chineesche gezant te Washington, moet bij de regeering der Vereenigde Staten hebben aangedrongen op intrekking van de wet, waarbij aan Chineezen de toegang tot het land wordt ontzegd. Hij dreigde, dat, ingeval van weigering, de Chineesche regeering geen enkelen Amerikaan meer in het Hemelsche Rijk zal toelaten.

—Naar de *Deutsche Bauzeitung* mededeelt, zal Chicago vermoedelijk binnen kort door natuurgas uit den bodem van den staat Indiana worden verlicht. Het gas moet 222 kilometer ver door buizen van 600 millimeter doorsnede worden geleid, en zal op die wijze dagelijks 1 millioen kubieke gas in Chicago kunnen aangevoerd worden.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 15 Agosto.

Paris. — Courant *La Liberté* i algun otro mas ta conseha gobierno di poné derecho pa impedi importación di articulonan americano, pa si en caso e lei Mackinley sali aprobá pa Congreso di Estados Unidos.

Czar a ofrecé e general francés cerca embahada di Francia na San Petersburgo, pa él asisti na maniobranan militar koe lo tin na Rusia.

Londres.— Noticianan di Cairo ta bisa koe gobierno a manda tropa na costanan di Mar-Rojo pa stop desembarque di hendenan koe kier abandona Arabia pa motiboe di cólera.

New-York.— Pueblo a atacá i toema Consulado americano na San Salvador. E cónsul a protestá enérgicamente.

Recibi dia 17.

Paris.— Ministro di Estados Unidos na Paris a larga su gobierno sabi, koe Francia ta desea un modificación dje *bill* Mackinley.

Londres.—Na banquete di *Lord Mayor* na Londres, marqués di Salisbury a manifestá, koe el ta spera aprobación di Parlamento riba e tratado coe Alemania.

New-York.— Vapor *Teutonia* di linea *White Star* a yega ayera di Quenstown den 5 dia, 19 ora i 15 minuto; te awor ta viaha di más lihé hací.

Madrid. — Ministro di Spanja na Tanger ta sigura, koe e reclamacionnan hací pa su gobierno, tocanti e asunto di Milella, lo ta aceptá pa Sultán di Marruecos.

Agitación di moronan a calma, ma nan ta exigí libertad di nan gefe.

Recibi dia 18 di Agosto.

Paris.— Emperador Wilhelm a bai San Petersburgo dia Sabra.

Londres.—Obreronan na malecon i na ferrocarrilnan di Walesia a pone trabao abao.

Madrid. — Cólera a declara na dos pueblecito de provincianan di Toledo i Alicante.

Habana.—Curpa di bomberonan lo doena general Chinchilla un serenata, na recuerdo di su conducta den e catástrofe di 17 Mayo pasá.

Recibi dia 19 di Agosto.

Paris. — Un ciclón koe a pasa ayera den departamento di Aube a destruí toer cosecha. Nan ta calcula pérdidanan pa 20 miljon di franc.

Dia Sabra pasá tabatin na Aubeville ceremonia di inauguracion di estatua di almirante Courbet.

Londres.—Inglaterra lo sometè na arbitrahe e asunto di lamar di Behring. Czar a ricibi emperador Wilhelm na Tarva.

VERSCHEIDENHEDEN.

De boetelamp van Venetië.

De rechterlijke dwaling, waarvan in Frankrijk zekere Borras het slachtoffer is geweest, maar die men gelukkig heeft kunnen herstellen, brengt verscheidene andere rechterlijke vergissingen in het geheugen, o. a. de boetelamp van Venetië.

In die stad, in 't paleis der dogen, ziet men eene lamp, die sedert 300 jaar brandt. Zij werd ontstoken tot uitboeting der terdoodveroordeeling en halsrechting van een bakker, die onschuldig was aan de hem ten laste gelegde misdaad.

De rechters, die den ongelukkige veroordeelden, hebben aan de stad eene som geld gemaakt, waarvan de intrest dient tot het onderhouden der lamp. Sedert dit tijdstip tot op onze dagen bestaat te Venetië het gebruik dat, op 't oogenblik dat de rechters een vonnis gaan uitspreken, de deurwaarder, in een lang zwart kleed, voor de rechters treedt en met ernstige stem zegt: „Denkt aan den bakker!"

Deze ongelukkige leefde in armoede; hij had eene vrouw en twee kleine kinderen, die hij met moeite voor ellende kon behoeden. Op zekeren morgen vond men in eene straat, dicht bij die, waarin hij woonde, het lijk van een rijken woekeraar, wel bekend in Venetië; zijne borst was met tien dolksteken doorboord.

Men wist dat hij, op 't oogenblik dat hij zijn huis verlaten had, veel geld bij zich droeg. De bakker was de armste van de wijk, die het meeste geld noodig had; hij moest de moordenaar zijn. Men hield hem aan en wierp hem in de gevangenis. Na twee of drie dagen voorloopig te zijn opgesloten geweest, verscheen hij voor den rechter, die den armen drommel verklaarde, dat hij de moordenaar was.

De bakker ontkende; de rechter bewijst hem elk oogenblik dat hij liegt. De bakker, die het gebruik van zijnen tijd gedurende dien nacht niet kon bewijzen — de man zeide dat hij geslapen had, — werd ter dood veroordeeld en onthoofd.

Men ontdekte eenige jaren later — zijne vrouw en kinderen waren intusschen van honger gestorven — dat de oude woekeraar door een gondelbestuurder vermoord was.

— Dat het voor ieder, die met lood omgaat, zeer noodig is, wil hij zich steeds in een goede gezondheid verheugen, om telkens voor hij gaat eten of drinken, goed de handen te wasschen, zal wel niemand ontkennen. Voor zetters en drukkers is dit wel in de eerste plaats noodig. De redactie van *Gezin en Werkplaats*, een vakblad, heeft daarvoor een geneesheer geraadpleegd, die als zeer doelmatig het gebruik van verdund zwavelzuur aanprees. Men werpe een kleine hoeveelheid daarvan in een emmer water, doch zij bij het wasschen der handen er attent op, dat geen spatten op de kleederen komen, want deze bijten stuk. Na het wasschen der handen met verdund zwavelzuur spoele men ze goed af met schoon water.

Te Chicago is een zonderlinge diefstal gepleegd in het "Ruch medical college"; uit een der deelen van het gebouw heeft men verscheidene konijnen gestolen, waarop een professor bij wijze van proefneming, den virus der razernij had ingeënt. Indien de dief, wie hij ook zij, door een der konijnen gebeten wordt of er van eet, zal hij zeker razend worden.

Men oordeele over de ontsteltenis die in de stad heerscht tengevolge van dien diefstal; op de markt wil men de konijnen zelfs niet voor niets, uit vrees een der ingeënten in handen te krijgen. Er is een belooning, uitgeloofd voor hem die ze terugbrengt.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.